

Wall Streets mareridt bliver til virkelighed

Den 17. juni 2023 (EIRNS) – Riyadh, Saudi-Arabien, var rammen om den 10. Arab-China Business Conference sidste tirsdag den 13. juni, hvor den nye præsident for BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB), Dilma Rousseff, hævdede, at der er en proces i gang i det såkaldte Globale Syd "for at omforme den globale økonomi og reducere afhængigheden af en enkelt valuta." Hun bemærkede, at dette initiativ "kræver samarbejde mellem lande, finansielle institutioner og samarbejdspolitikker og organisationer som Bælte- og Vej-initiativet, Den Nye Udviklingsbank og Den Islamiske Udviklingsbank, for at nævne nogle få eksempler."

Tre dage tidligere, den 10. juni, havde Rousseff været endnu mere tydelig i en diskussion med den besøgende præsident fra Honduras, Xiomara Castro: "NDB's strategiske mål er at blive den førende bank for vækstmarkederne og udviklingslandene, og med udvidelsen af sit medlemskab sigter NDB mod at styrke sin rolle som platform for et bredere samarbejde mellem udviklingslandene."

Der er faktisk en ny international udviklingsarkitektur ved at tage form, og det kommende topmøde mellem BRIKS-landene den 22.-24. august i Johannesburg, Sydafrika, kan meget vel vise sig at blive et afgørende vendepunkt. Det er det nye paradigme for et nyt system, der er ved at sætte City of London og Wall Street uden for indflydelse. Og det er dette systems undergang, der er årsagen til den fortsatte alvorlige optrapning i Ukraine, med en meget reel fare for atomkrig til følge.

NATO's forsvarsministre mødtes i Bruxelles den 15.-16. juni for at lægge sidste hånd på deres planer for NATO-topmødet den 11.-12. juli i Vilnius, Litauen. På det møde vil Kiev

(Ukraine) blive optaget som erklæret medlem af NATO, selvom det endnu ikke er et fuldgyldigt medlem. NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, og USA's forsvarsminister, Lloyd Austin, bekendtgjorde på forskellig vis Ukraines voksende "interoperabilitet" med alle NATO-systemer, at 300.000 NATO-tropper er i "højt beredskab", og etableringen af et NATO-Ukraine-råd, som vil gøre Kiev "ligeværdig" i alle NATO's beslutninger, og som vil holde sit første møde netop på dette tidspunkt i Vilnius.

Med Storbritannien i spidsen fortsætter NATO med at pumpe stadig mere avancerede våben ind i Kiev, det seneste er amerikanske F-16 jetfly. Den russiske præsident Vladimir Putin udtalte, at hvis disse F-16-fly er stationeret på luftbaser i nabolandene, "bliver vi nødt til at se på, hvordan og hvor vi kan ramme de aktiver, der bruges i kamphandlinger mod os. Dette er en alvorlig fare for yderligere at trække NATO ind i denne væbnede konflikt." Den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov, advarede om, at disse F-16-fly kan affyre atomvåben, og meddelte, at hvis de bliver indsat, "vil der efterfølgende komme et militærteknisk svar."

Men begå ikke den fejl at evaluere denne udvikling, eller krigen generelt, baseret på den slags udstyr, som hver side indsætter i det ukrainske område. Materiellet er kun midlet til det bredere og langt farligere strategiske mål, som politikerne i London og Washington har sat sig, nemlig bevidst at tvinge Rusland til at vælge mellem at gå ind i en atomkonflikt med Vesten eller kapitulere under denne trussel.

Det er baggrunden for den chokerende, åbne diskussion om de formodede "fordele og ulemper" ved, at Rusland lancerer et første atomangreb mod en eller flere nationer i Europa, som nu er brudt ud i stor stil i de russiske medier. Professor Sergey Karaganov, en tidligere præsidentrådgiver for både Boris Jeltsin og Vladimir Putin, som nu er leder af Council on Foreign and Defense Policy, en kendt tænketank i Moskva, offentliggjorde en artikel med overskriften "By Using Its

Nuclear Weapons, Russia Could Save Humanity from a Global Catastrophe”, som blev genoptrykt i sin helhed af engelsksprogede RT. I artiklen argumenterer Karaganov for, at krisen har nået et punkt, hvor et forebyggende russisk atomangreb mod en eller flere europæiske nationer er påkrævet.

Karaganov blev besvaret af et andet medlem af Council on Foreign and Defense Policy, Ilya Fabrichnikov, som offentliggjorde et svar i RT med overskriften: “Why I Disagree with the Call for Russia To Use Its Nuclear Weapons against the West”. Fabrichnikov argumenterede ligefremt: “Sergey Karaganovs opfordring til et præventivt angreb har udløst en stor debat, men jeg er ikke enig i, at vi skal bide på NATO’s madding.” (Omfattende citater fra begge artikler er tilgængelige i dokumentationsafsnittet andetsteds).

Præsident Putin udtalte sig om sagen i juni 16 i den åbne diskussion ved plenarmødet i går på Skt. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum. “Alle venter bare på, at vi begynder at trykke på knapper. Det er der ikke behov for, det er den første overvejelse. Der er ikke noget sådant behov. Fordi fjenden i frontlinjen ikke har succes, det er hele pointen.” Da Putin blev spurgt om sandsynligheden for at bruge sådanne våben, sagde han: “Hvorfor skulle vi true hele verden?... Jeg har allerede sagt, at anvendelsen af ekstreme foranstaltninger er mulig, hvis der er en fare for den russiske stat.”
(<http://en.kremlin.ru/events/president/news/71445>)

Uanset om Karaganov/Fabrichnikov-udvekslingen afspejler en aktuel politisk debat i Rusland, eller om den snarere er ment som en advarsel til Vesten om, at de leger med ilden, så er faren ekstrem, og muligheden for udbrud af atomkrig når som helst er reel.

Det første skridt i retning af at finde og gennemføre en løsning på denne trussel mod menneskeartens endeligt er at erkende, hvor tæt vi er på en faktisk atomkrig. Lad være med

at narre dig selv med det bortforklarende: "Men de vil aldrig lade det ske!"

Bevæbnet med denne forståelse ligger løsningen i at organisere tilstrækkelige kræfter internationalt til at opbygge en helt ny global arkitektur, som sikrer retten til sikkerhed og økonomisk udvikling for hver eneste nation på planeten – en orden, som er i USA's, Ruslands og Kinas, Europas og de fattige nationer i det Globale Syds interesse.

Det kræver den slags tilgang, som John F. Kennedy skitserede i sin tale på American University den 10. juni 1963, og derfor fortjener den præsentation at blive set af så mange som muligt i alle lande. Og frem for alt er det den form for ny økonomisk verdensorden, som Lyndon LaRouche udformede og promoverede gennem hele sit liv – hvilket er grunden til, at det vil være klogt af dig hurtigt at slutte dig til organiseringsaktiviteterne i Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut.

Foto: public domain